

§ 48.

Anklageskriftet oplæses af Retsskriveren, og Anklageren giver derefter en kort Fremstilling af Sagens nærmere Omstændigheder.

§ 49.

Stk. 1. Præsidenten gør Tiltalte bekendt med, at han ikke er pligtig at afgive Forklaring; derpaa udspørger først Anklageren og derefter Forsvareren ham, hvorhos Præsidenten og Rigsrettens øvrige Dommere kan stille yderligere Spørgsmaal. Er Tiltalen rettet mod flere Personer, bestemmer Præsidenten, i hvilken Orden de skal afhøres, om nogen af dem skal aftræde, medens andre afhøres, og om de skal stilles mod hinanden.

Stk. 2. Saa ofte Vidners Udsagn, oplæste Dokumenter eller andre Omstændigheder giver Anledning dertil, bliver Tiltalte paany at afhøre.

Stk. 3. Ingen Tvang kan anvendes mod Tiltalte for at bringe ham til at svare i det hele eller paa enkelte Spørgsmaal.

§ 50.

Afgiver Tiltalte i Rigsretten en fuldstændig Tilstaaelse, og er der ikke Grund til at drage Tilstaaelsens Rigtighed i Tvivl, bortfalder yderligere Bevisførelse.

§ 51.

Er der sket foreløbig Afhøring af Tiltalte, bliver Udskriften heraf kun at oplæse i Rigsretten, for saa vidt Tiltalte udebliver, vægrer sig ved at give Svar angaaende Forhold, hvorom han har afgivet Forklaring under den foreløbige Afhøring, eller benægter, hvad han under denne har tilstaaet.

§ 52.

Om et Vidne skal bekræfte sin Forklaring med Ed, afgøres af Rigsretten.

§ 53.

Stk. 1. Rigsrettens Præsident bestemmer, i hvilken Orden Vidnerne skal tages for. Anklageren afhører de af ham fremstillede Vidner. Vidner, som fremstilles fra Forsvarets Side, afhøres af Forsvareren eller af Tiltalte. Yderligere Spørgsmaal kan derpaa fremsættes saavel af Modparten som af Præsidenten og de øvrige Dommere.

Stk. 2. Det tilkommer ligeledes Præsidenten at afgøre, om Vidner skal stilles imod hinanden, og om et Vidne, efter at være afhørt, kan blive til Stede i Retssalen, foreløbig skal aftræde eller kan forlade Retten.

Stk. 3. Afhørte Vidner kan senere paany afhøres.

§ 54.

Vægrer et Vidne sig uden lovlig Grund ved at svare, kan Retten idømme det samme Straf som i § 45 bestemt. Har Vidnet selv eller nogen af Parterne fremsat Indsigelse mod dets Forpligtelse til at udtale sig, skal Spørgsmaalet herom dog først, efter at alle Vedkommende har haft Lejlighed til at ytre sig, være afgjort ved Rettens Kendelse.

§ 55.

Paa Syns- og Skøns mænd finder Reglerne om Vidner tilsvarende Anvendelse.